

anstaltningen er gennemført her med Omhæringen af Brevene til hver enkelt Adressat, tror jeg man maa indrømme, at man intet Steds vil finde det bedre sat i Scene end her i Landet, i al Fald efter de Oplysninger, som jeg har kunnet faae.

Jeg skal tillade mig endnu at sige til det ærede Medlem for 11te Kreds, at jeg ganske sikkert slog paa, at efter min Mening burde en Lønningslov og ganske særlig en Kontorholdslov følge med Postloven. Det erkjendte det ærede Medlem ogsaa Rigtigheden af, det maatte da være en brugelig Lønningslov, men det tror jeg ikke, at Loven af 1881 kunde været blevet. Om den ved en fortsat Forhandling havde kunnet forvandle sig dertil, kan jeg ikke sige, jeg var selv Medlem af det paagjældende Udvalgte Gang, men da var der ingen Mulighed derfor. Jeg skal ikke foreslaa nogen Sammenknytning, fordi jeg ellers altid modsætter mig den Slags Ting, det kunde ikke falde mig ind at foreslaa noget Saadant, saa umoralsk er jeg da ikke blevet endnu, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg har villet accentuere, at skulde Rigsdagen give denne Lov, maatte jeg ogsaa have en Forventning om, at en Lønningslov for Postvæsenet kunde blive gennemført. — Ligeoverfor den 6te Landsthingsmand for 11te Kreds (Bloug) der særlig accentuerede Dvsket om Blanketter for Postopkrævninger skal jeg sige, at det Dvske ogsaa meget stærkt er blevet accentueret i det andet Thing, og jeg har heller ikke udtalt mig saa aldeles afvisende om det, at der ikke kan være nogen Mulighed for at komme ind paa det. Jeg skal selvfølgelig tage Spørgsmaalet under fornyet Overveelse og se, om jeg mulig kan finde mig i den vedkommende Bestemmelse. Det foreligger jo ikke i Diebliffet, men hvis jeg kommer til at stille Endringsforslag, skal jeg tage det under Overveelse.

Breinholdt: Naar den ærede 3die Landsthingsmand for 11te Kreds (Th. Nielsen) udtalte sig om det Overstud, som Postvæsenet gav, og min Stilling dertil, tror jeg rigtignok, at den ærede Taler i ikke ringe Grad har misforstaaet mine Udtalelser; thi jeg pointerede bestemt, at jeg ikke forlangte, at Postvæsenet skulde være nogen Rigsdomskilde for Staten, jeg forlangte overhovedet slet intet Overstud, men hvad jeg forlangte, var, at man skulde fastholde den Sætning, at de Korresponderende selv skulde betale Besørgelsen af deres Korrespondance. I saa Henseende maa vi altsaa staa paa det samme Standpunkt. Jeg hørte ikke nogen af de ærede Talere udtale sig for, at Staten skulde

bringe Driffe for at besørge Andres Korrespondance, Noget, jeg i mit forrige Foredrag htrede, at jeg troede, der vilde blive Sandshynlighed for, hvis man bibeholdt de i § 12 fastsatte Taxter. Nu skal jeg ganske vist indrømme den ærede Indenrigsminister, at det er en Umulighed paa Forhaand at bestemme, om den Tiltagen i Brevfortenes Antal, som ganske vist vil foranlediges ved Nedsættelsen af Brevfortsportoen, vil ske paa Bekostning af Brevantallet, eller om det vil blive en selvstændig Forøgelse; jeg erkjender, at det er umuligt forud at sige det, men jeg tror, at de Herrer selv maa dømme om, hvor den nærmeste Sandshynlighed i dette Tilfælde ligger. Jeg erkjender ligeledes Rigtigheden af, hvad der er fremkommet fra de to ærede Talere, jeg nys nævnte, og den ærede Minister, om at det er Landpostvæsenets store og fortjenstfulde Udvikling, der i Særdeleshed har bragt Overstudet af Postindtægterne ned. Jeg befinder mig ganske i det samme Tilfælde som det ærede Medlem, at jeg betragter det som noget Stort og Glædeligt og Gavnligt for vort Land, og jeg skal være den Sidste til at ønske, at der skulde finde en Tilbagegang Sted paa dette Omraade. Derimod har jeg troet, at man gennem Sætter i en ny Postlov kunde løsel at forebygge en saadan Sandshynlighed for en endnu daarligere Status end den, vi have. Det er jo af den ærede 3die Landsthingsmand fra 11te Kreds blevet indrømmet at være saaledes, som jeg har skildret det, at der er et nominelt Overstud, men i Virkeligheden et reelt Understud. — Og der maa jeg sige, at jeg aldrig vil kunne stemme for denne Lovs Vedtagelse, medmindre man samtidig med Nedsættelsen af Portoen for Brevfort til 5 Ore sætter Brevportoen op til 10 Ore. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn henviste saa stærkt til Udlandets Exempel, hvor man overalt kun gav det Halve i Porto for Brevfort, og han fremkom med det bekjendte Kuriosum, at man kunde sende Brevfort herfra billigere til Gaparanda og Vardsø end til Roskilde. Men naar det ærede Medlem henviser os til at følge Udlandets Exempel paa dette Punkt, hvorfor saa ikke følge det ogsaa paa andre? Overalt hvor man har Decimalstyremet, har man Porto til 10. I Belgien og Schweiz og Frankrig har man 10 Centimer, i Tyskland 10 Pfennige, og at man i England, hvor der gaar 12 Pence paa en Shilling, har Stpencestyremet, er ganske i Overensstemmelse med deres Princip for Møntvæsenet, hvorimod det her vilde være rigtigt at sætte Brevportoen til 10 Ore, og saa i Guds Navn for altsaa at følge Udlandets Exempel sætte Brevfortene til 5 Ore. Men det skulde ogsaa blot være for at følge